

שפע וברכה בכל העניינים

בראשית

(בראשית א, כז)

ויברא אלהים | את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם:

לכל רמ"ז אבריהם וש"ה גידיהם

לומר ששני בני הזוג צריכים להיות מחוברים בלב ונפש בכל אבריהם כאילו הם גוף אחד, שהרי האשה נבראה מעצם האיש. ורק כשיהיו שניהם בבחינה אחת בכל רמ"ז אבריהם וש"ה גידיהם יזכו לשכינה.

(בראשית ב, יב)

ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה:

וליום זמדה וגיל שבת ומנוחה וטוב לו

(בראשית ב, כב)

ויבן יהוה אלהים | את־הצלע אשר־לקחו מן־האדם לאשה ויבאה אליה־אדם:

לאהבה ואזוה

רומז לנו שהאדם צריך להראות הרבה אהבה ואחוה לאשתו, ובזה עושה ומקיים רצון ה' בנשיאת אישה.

(לך לך יב, ב)

ואעשה לך לזיו גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה:

ברוך מאלהים

ויגל לבו בה'

ברך יברך

יד ה' היתה בו

לרמוז על ענין הברכה שיתברך אברהם וזרעו

(לך לך יג, יא)

ויבזור־לו לזיו את פלי־כפר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אָזויו:

שלום ביד שמים

לרמוז שהקב"ה סיבב את הפירוד בניהם כדי שיהיו יחדיו בשלום. ואברם יזכה למעלות רוחניות גבוהות. ה' נגלה לאברם רק אחרי שנפרד מלוט מעמו.

(לך לך יד, כג)

אם-מוזוט ועד שרף-נעל ואם-אקוז מכל-אשר-לך וכלא תאמר אני העשרתי את-אברם:

על כל פנים אני שמוז בוזלקי

על זה אומרים אל תביאני לידי מתנות בשר ודם.

(לך לך טו, א)

אזר הדברים האלה היה דבר-יהוה אל-אברם במוזוה לאמר אל-תירא אברם אנכי מנען לך שרף הרבה מאד

וכי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל

לכן על האדם להיות שמח בחלקו, במה שהקב"ה נתן לו.

(וירא יז, יט)

כי ידעתיו למען אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו וזריו ושומריו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על-אברם את אשר-הביר עלי:

בנך ובתך עד דור ודור זכר וזין

רומז לחינוך שהיה אברהם היה מחנך לבני ביתו בדרך ה', נכד- יעקב אבינו, נין – י"ב שבטי ישראל

כי ידעתיו למען – כלי – כהנים לויים ישראל

ה' אלהי אברהם ויצחק וישראל

והיה לאות ברית ברית כסאו של אליהו

בתורת זויים

אשר יצוה את בניו – תורה

(וירא יט, כו)

ותבט אשתו מאזריו ותהי זניב מלוח:

תרומה לה'

רמז לנשים להקפיד לעשות מצות הפרשת חלה. מצוה השומרת עליה ועל בעלה ועל כל בני ביתה.

(וירא כא, ד)

וַיְכַל אֲבָרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֹו בֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים:

וברית פקד ה' עמו

וזסד אות הברית ביני ובניכם באהבה

אוהב ודואג ה' יזכור את הברית

(וירא כא, יב)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבָרָהָם אֲל־יִרְעַ בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנֶּזֶר וְעַל־אֲמֹתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר
אֵלַיךָ שְׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלִי כִּי בְיִצְחָק יִקְרָא לְךָ זֶרַע:

יהא אדם זהיר בכבוד אשתו

קול אישה הזוכמה

כי ברך יברכה ה'

וביצחק יקרא לך זרע

לרמוז בזכות שאברהם שמע בקול אשתו שרה, זכה לברכה הגדולה היא לידת יצחק.

(וירא כב, יז)

כִּי־בָרַךְ אֲבָרָהָם וְהִרְבָּה אֲרָבָה אֶת־זְרַעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וַיְחַזֵּק אֱשֶׁר עַל־שְׂפָת
הַיָּם וַיִּרְשׁ זְרַעוֹ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו:

ה' צוה את הברכה

וזכות דאברהם אבינו

בברית עולם

רומז לברכה והזכות שיהיה לישראל בגלל מעשה העקדה שעשו אברהם ויצחק. ומצוה זו עומדת
לנו לברית עולם בכל דור ודור.

(וירא כב, יז)

וְהַתְּבָרְכוּ בְּזְרַעוֹ כֹּל גֹּיֵי הָאָרֶץ יִקָּב אֲשֶׁר שְׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי:

וכי פקד ה' את עמו בברית אברהם

(זיזי שרה כד, א)

וְאֲבָרָהָם יִקָּן בָּא בְּיָמַימ וַיְהִי בְרַךְ אֶת־אֲבָרָהָם בְּכָל:

אני ה' לאברהם בן לזקוניו

אברהם בכל – מל

ברכה

לומר לך שהבן שנולד לאברהם ושרה הוא הברכה האמיתית.

(זווי שרה כד, ב)

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עֲבָדָיו זְקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלָל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שְׂוִים־נָא יָדְךָ תִּנּוֹת יָרְכִי:

אברהם כאב הדואג השביעו במילה

יהי ה' בעורך

הטעם שאברהם השביע לעבדו במילה, כי היא חפץ של קדושה וחביבה עליו מאד, וכאב הדואג לבנו יצחק שיזכה לאשה קדושה וטהורה, לכן ביקש מעבדו שישבע במילה. ועל ידי כך יהיה ה' בעזרו וימצא מהרה אישה ליצחק.

(זווי שרה כד, סה)

וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד מִי־הָאִישׁ הַכֹּהֵן הַהֵלֶכֶה בְּשָׂדֵה לְקָרְאֵתָנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדָמִי וַתִּקְוֹ הַצְּעִיף וַתִּתְקַס:

הטוב לאם יהודיה

הצעף – היראה, צניעות, ענוה, יביא פרנסה

וה' אלהים יברכך בכך מעשי ידיך

לומר על ידי שהאשה היהודיה מתכסה בצניעות, תזכה לברכת ה' בכל מעשה ידיה.

(זווי שרה כד, סז)

וַיָּבֵאתָ יְצוּק הָאֵתְלָה שְׂרָה אִמּוֹ וַיִּקְוֹ אֶת־רַבֶּקָה וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֲבָה וַיִּנָּחֵם יְצוּק אֲזוּרִי אִמּוֹ:

אהי"ה

ה'

הזוג הזוכים – אני ה' מקדשם

לרמוז לנו כי נשואי יצחק ורבקה היה בקדושה שלימה, ולכן שמות הקודש של הקב"ה סיבב ושמר אותם מכל רע ונזק.

(זוי שרה כה, ה)

וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לְיִצְחָק:

הברכה הצלוחה ושפע

(תולדות כה, כו)

ויעתר יצחק ליהוה לנכוז אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:

ויצווק התפלל לה' ושבוז אותה באהבה רבה

כי היא צנועה בכל

ואל אביר, יעזרם

היינו שיצחק התפלל ליד אשתו ושיבח את מעלותיה לפני ה', והתקבלה תפלתו.

(תולדות כה, כו)

ואנורי-כן יצא אזויו וידו אונות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצווק בן-ששים שנה בלדת אתם:

וטוב בבית האלהים

ה' מגן אבות

הוא זכום ורוזו ה' אלהים עליו

רומז על מהותו של יעקב אבינו שכל ימיו היה טוב לו בבית אלהים, וזכה להיות חכם ורוח אלהים עליו

(תולדות כה, כז)

ויאהב יצווק את-עשו כי-עיד בפיו ורבקה אהבת את-יעקב:

האהבה

ברבקה נאמר " אוהבת את יעקב " היינו אהבה אמיתית, אהבה שאינה תלויה בדבר.

(תולדות כו, ב)

וירא אליו יהוה ויאמר אל-תירד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:

והוא זן ומפרנס לכל ומטיב לכל

ה' ברכך בכל מעשה ידיך

בא לרמוז שאמר הקב"ה ליצחק, אל תרד מצרימה בגלל הרעב, כי אני הוא הזן ומפרנס לכל ומטיב לכל, והי יברכך בכל מעשה ידיך

(תולדות כז, ט)

לְךָ-נָא אֱלֹהֵינוּ וְקוֹדְשֵׁנוּ מִשָּׁם עָנֵנוּ וְנָתַתְנוּ עֵז וְחַסְדֵּנוּ וְאֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם בְּמִטְעָמֵי לֶחֶם לְאֲבִיךָ
כְּאִשֶּׁר אָהָב:

יברכך ה'

הַנָּאֵמָן לֹאבִיו וְלֹאמוֹ

יִשְׁמוֹז אֲבִיךָ וְאִמְךָ

ה' מִצְלִיזוֹ דְרִכֶּיךָ

רומז לכך שיעקב בתחילה חשש מאד לקחת את הברכות ללא ידיעת אביו, אבל אמו אמרה לו שלא יחשוש ויברכך ה', ואכן יעקב נאמן לאביו ואמו עשה כדבריה.

(תולדות כוז, ב)

קוֹם לְךָ פְּדִינָה אֲרָם בְּיָתֶהּ בְּתוֹאֵל אָבִי אִמְךָ וְקוֹדְשֵׁנוּ מִשָּׁם אֱשֶׁה מִבְּנוֹת לְבֶן אֲזוּזִי
אִמְךָ:

יהי זעם ה' עליהם

לומר לך שיצחק לא הקפיד על שלקח את הברכות, אלא בירך אותו.

וְאִזּוֹ טוֹב בִּידֵי ה'

הַבְּרִכָּה מְרוּבָה

זֶרַע יַעֲקֹב בְּבִטְחוֹהָ

הַטֵּיב זֶרַע יַעֲקֹב

שאמר "ואל שדי יברך אותך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים"

(ויצא כוז, י)

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ זֹרְעָה:

כִּיבוֹד אֵב וְאֵם בְּאֵהָבָה

נָאֵמָן לֹאבִיו וְלֹאמוֹ

ולזה זכה יעקב שנתברך בבנים צדיקים וזרע קדוש.

וַיְבָרֶכְךָ בְּבָנִים

אַרְבַּע

רוזל לאה זלפה בלהה
וכי ה' אלהיך ברכך
ברוך הוא לה'

(ויצא כוז, כב)

והאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצִּבְיָה יְהִיָּה בַּיַּת אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשֵׂר אֶעֱשֶׂרְנֶךָ לְךָ

ואז ישכיל ויצליח
ויאריכון ימיו על האדמה
יאר ה' פניו אליך ויזונך
ישא ברכה

כי ה' יתן הטוב

מכאן נלמד חשיבות נתינת המעשר, ונאמין באמונה שלימה שהכל מהקב"ה, ומידו נתנו לו, והוא יתן לנו שפע מבכותיו, ברוחניות ובגשמיות.

(וישלוז לה, ד)

ויהִתְּנוּ אֲלֵי־יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֱלֹהֵי הַזִּכָּר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזֻמִּים אֲשֶׁר בְּאֲזִיָּהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב תְּנוּזַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עִם־שִׁכְמָם:

יברכך ה' וישמרך

לרמוז שזכה לברכת ה' על המעשה הטוב שעשה עם בני ביתו לסלק את העבודה הזרה.

(וישב לו, ג)

ויִשְׂרָאֵל אֶתֶּבֶן אֶת־יֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־בָן־יְהוּדִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתוּבַת פְּסִים:

נאמן לאביו כדרכי התורה

ביב לי בן זויל

ה' הצל נפשו

ללמדנו שיוסף היה בן נאמן לאביו, והלך בדרכי התורה, והיה לבן חיל וה' הציל נפשו.

(מקץ מב, א)

וַיִּרְא יַעֲקֹב כִּי יֵשֶׁב־שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָבוֹא תַתְּרָאוּ:

וברכת ה' עליכם

(ויג' מו, ג')

ויאמר אנכי האל אלהי אביה אלתירא מרדה מצרימה כילגוי גדול אשימך שם:

והוא ה' עומד על המשמר

לרמוז על השגחתו המיוחדת של הקב"ה על יעקב ובני ביתו, וכי כל מה שעשה לו הקב"ה הכל לטובה.

(ויזוי מז, כט)

ויקרבני ימי ישראל לבנות ויקרא | לבני ליוסף ויאמר לו אמר מלא מלאותי זון בעיניך
שנים ירח תנזות ירכי ועשית עמדי זוסד ואמת אלגא תקברני במצרים:

מלא משאלותי לטובה

כי זה יקר לי מכל הון

שליחות מצוה

אדני

ברך יברך ה'

פירוש שיעקב אבינו אמר ליוסף בנו, בבקשה מלא משאלותי לטובה, להקבר בארץ כנען במערת המכפלה, וזו בשבילך שליחות מצוה, שהרי חסד שעושים עם המתים, חסד של אמת, ואם תעשה כן יהיה הי' עמך ויברך

(ויזוי מז, ט)

יאמר יוסף אל-אביו בני הם אשר-נתן-לי אלהים בזה ויאמר קום-גא אל
ואברכם:

זה הצליח דרכיהם

שמות

(וארא ז, ז')

ובישה בן-שמנים שנה ואהרן בן-שלוש ושמנים שנה בן-ברם אל-פרעה:

ואלהיך ברכך

(בא יג, טז)

וְהָיָה לְאוֹת' עַל־יְדִיכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עַיֲנֶיךָ בִּי בְּזוֹזֶק יָד הוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

מצות תפילין כל בנך למודי ה'

בן י"ג למצוה וידעו כי אני ה' אלהיהם

שיש כח התפילין לזכות לבנים צדיקים

(בשלוז טו, כה)

וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּוְרָהוּ יְהוָה עַץ וַיִּשְׁלַח אֶל־הַבָּמִים וַיְמַתְקוּ הַבָּמִים שָׁם שָׁם לֹא זָק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נָסָהוּ:

בדרכי התורה ונתבותיה, ומום אין בה

תורת הבורא לעם ישראל

יראו את ה' קודשיו כי אין מוזסור ליראיו

על בני ישראל לשמור ללכת בדרך התורה שנתן לנו הקב"ה ונזכה שלא יהיה מחסור ליראיו, והתורה ממתיקה כל דבר מר ורע, ונזכה לכל טוב.

(בשלוז טו, כו)

וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִישַׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲנִתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כְּלִיזֻקָיו כְּלִי־הַמּוֹזָלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאָךְ:

ה' ישלז לכם רפואה שלימה מן השמיים

וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך

והיו ימיו מאה ועשרים שנה

כי אני ה' רפאך

זזיים טובים וארוכים

כל זה בא להורות לנו שעל ידי קיום התורה המצות נזכה לכל הברכות הרמוזים כאן, אמן כן יהי רצון.

(בשלוז טז, טו)

וַיִּרְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָזְנוֹ מִן הוּא כִּי לֹא יֵדְעוּ בַּהֲהוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלְלוּם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאֶכְלָה:

בורא עולם
זן את הכל מן השמיים
ויהי דבר ה' לא ירעב עמי בזיינו
מי אל מבלעדי ה'

ללמד לעם ישראל השגחת ה' על העולם, וכי הוא הבורא וזן לכל העולם.

(יתרו יט, ה)

ועתה אם-שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את-פרייתי והייתם לי סגלה מכל-העמים
כי-לי כל-הארץ:

שבת
לי סגלה מכל העמים
מיולה
היעוד היהודי
ינווזו ברכותי על ראשיהם

ללמדנו שנשמור את השבת והמילה ובוזה נהיה עם סגולה, ועל ידי שנשמע בקול ה' נזכה לכל
הברכות

(יתרו כ, זז)

עשית ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך:

כך ציוה ה' קדוש הוא מבואו עד צאתו כל זרע יעקב
יכבדהו

מצות שבת היא מקור הברכה

השבת – השומר שבת ברכה תבוא

(יתרו כ, יא)

כבד את-אביך ואת-אמך לביען יארכון ימיה על האדמה אשר-יהנה אלהיך נתן
לך:

כי זאת עשו וזיו

שתצליחו

מן השמים יוסיפו לך כהנה וכהנה

ללמדינו על ידי כיבוד אב ואם יזכו לאריכות ימים והצלחה

(יתרו כ, טו)

ויאמרו אל-משה הבר-אתה עמנו ונשמעה ואל-ידבר עמנו אלהים פן-נמות:

קול - ורפואה קרובה לבוא

לרמוז שעל ידי השופר נשלח רפואה לכל ישראל. כך יהי בקרוב בבוא משיח צדקינו, נשמע קול שופר ויתרפאו כולם, אמן

(תרומה כה, ב)

דבר אל-בני ישראל ויקוו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקונו את-תרומתי:

בברכה ושלום

ימלא ה' כל משאלותיכם לטובה

ללמדנו שהאדם הנותן תרומתו ביושר ובנדיבות לבו, ודאי תרומתו מתקבלת בברכה ושלום, ויזכה לברכת ה', ויהי רצון שנזכה לכך.

(תרומה כה, ו)

שמן למאן בשמים לשמן המשוחה ולקטרת הסמים:

קטרת - קדושה טהרה רזומים רפואה תורה תפארת

ולא יגום שומרך

תהום המות

ה' בצל כנפך נזסה

ללמדינו שחשובה מאוד אמירת פיטום הקטרת שלושה פעמים ביום, ומועילה לקדושה לטהרה לרפואה לפרנסה לברכה והצלב מכל פגע רע.

(תרומה כה, כג)

ועשית שלזון עצי שטים אמתים ארכו ואמה רזבו ואמה ונצי קמתו:

הוֹן אֶת הָעוֹלָם כּוֹלוֹ

בָּרַךְ יְבָרַךְ ה'

כָּל צָרְכֶיךָ עָלַי

השלחן רומז על המזון ופרנסה לכל העולם.

(תצוה כז, כ)

וְאֵתָהּ תַצְוֶה | אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְוּוּ אֵלַיךָ עֲמֹן־נֵיתָ וְךָ כְּתִיב לְמֵאֹר לְהַעֲלֶתָ גֵר
תְּבִירָה:

אֵל גָּדוֹל ה', לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גֵרוֹ

בְּזֵיו הָאֹר הָאֱלֹהִי עַל הַתּוֹרָה

אֵל שְׂדֵי יְבָרַךְ, וּמֵאֲרִיכִים יָמִים

(תרומה ל, לד)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קְוֹזֶךְ סָמִים גָּטָף | וּשְׂזוֹלָתְךָ וְזוֹלָבְנָה סָמִים וְלִבְנָה זְכָה בָרַךְ
בְּבָר יְהִיָה:

נֹזֵעַ

ה' עֹזִי וּמִגְנֵי כּוֹזֶךְ גָּדוֹל

בִּיצֵר טוֹב

יִנְפָה

לרמז שהקב"ה ינפה את הנחש שהוא היצר הרע ויזכרו ליצר טוב והוא יגן עליו מכל רע.

(תרומה לא, יג)

וְאֵתָהּ דְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֶךְ אֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ כִּי אֹתָהּ הוּא בִּינֵי
וּבִינֵיכֶם לְדַרְתֵּיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְשֵׁיכֶם:

כִּי אֹתָהּ הוּא בִּינֵי וּבִינֵיכֶם לְדַרְתֵּיכֶם

רֵאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל

הַטֵּיב יִטֵּיב עֲשֵׂת הִיא מִקּוֹר הַבְּרָכָה

לומר לישראל תשמרו שבת שהיא מקור הברכה, והקב"ה הטיב ייטיב לכם.

(פקודי לט, מג)

וַיֵּרָא מִשֵּׁה אֶת־כָּל־הַמִּלְאָכָה וְהִנֵּה עֹשֵׂי אֶת־הָאֵשֶׁר צִוָּה יְהוָה כִּן עֹשֵׂי וַיְבָרַךְ אֹתָם מִשֵּׁה:

בעזרת השם

אדני

בשם כל ישראל אמן

(פקודי מ, לד)

וַיִּכַּס הָעָם אֶת־אָהֳל מוֹעֵד וַיִּכְבְּדוּ יְהוָה מִלֵּא אֶת־הַמִּשְׁכָּן:

אשרי העם שה' ימלא כל משאלותיכם

אל שדי יברך אותך

ויקרא

(ויקרא א, ב)

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲדֹם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַשֵּׂאֵן תִּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָנְכֶם

יהיו מעשיך רק לשם שמים

שכרך הרבה מאוד

רזומים וזויים ושלום וכל טוב

שפע וברכה והצלחה

כיון שבעלי חיים העולם קרבן לה' הם נשמות מגוללים הצריכים תיקון. ואם יזכה להקריב כהוגן, מה שכרו, ברכה והצלחה וכל טוב.

(ויקרא ב, א)

וְנָפֵשׁ כִּי־תִקְרִיב קָרְבָן מִנְזוּה לַיהוָה סִלַּת יִהְיֶה קָרְבָנוֹ וַיִּצַק עָלֶיהָ שִׁמֹן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבָנָה:

ה' אל יזוסר לנו מזון

זינים טובים בשמחה רבה

ה' ירפא לכל גופם

גואל ממות

ה' יושיעכם

ויש להם על מי לסמוך

לרפואה שלמה

(צו זז, יז)

ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל:

ברוך אתה ה' מצמיח קרן ישועה

יברככם ה'

(צו זז, כז)

ויתן אתהכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויגף אתם תנופה לפני יהוה:

ורפא ירפא

הזן ומפרנס לכל

ה' בזון בוזסד וברזמים

יה הושיעני

(תזריע יג, מו)

כל ימי אשר הגזע בו יטמא טמא הוא בדרך יושב מזוין למוזנה מושבו:

והלא מה' יוצא הדבר

הרפואה קרובה

האל זוי וקים והיה מוזננו טהור

(מצורע יד, ד)

וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקְחוּ לַמִּזְבֵּחַ שְׁתֵּי־צִפְרִים זָוִיּוֹת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וְשִׁנֵּי תוֹלַעַת וְאַזָּב:

זֶזְנוֹן וּרְזוּזוֹם זֶזְנוֹ אֱלֹהִים יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים

אֱלֹהִים יִשְׁלַח לָנוּ רְפוּאָה שְׂלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם

(מצורע יד, ז)

וְהָיָה עַל הַמִּזְבֵּחַ מִן־הַצֹּרֶת שְׂבַע פְּעֻמִּים וְטָהָרוּ וְשִׁלְחוּ אֶת־הַצֹּפֵר הַזֶּה עַל־פְּנֵי הַשָּׁדָה:

הַמְרַבָּה לְסִלּוּחַ

סוּמַךְ זֹפְלִים וְרוּפָא זֹוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים

רומז למצורע הגם שהוא היה נפול חולה ואסור ומרוחק מבני אדם, מכל מקום על ידי שעשה תשובה והתקרב אל הקב"ה, עתה הוא קרוב אליו.

(קדושים יט, ג)

אִישׁ אָמוֹן וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שִׁבְתִּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וְהָאוֹהֵב ה' זֹוֹבָה כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ

בְּרַכְּוֹכֶם בְּשֵׁם ה'

וְאֲשֶׁר יִטֵּב לְךָ וּלְבִנְיָךָ

לְאֶזְרוֹן לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל

(קדושים יט, יג)

לֹא־תַעֲשֶׂה אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגָּל לְאִתְּלִין פְּעֻלַּת שְׂכִיר אֶתְךָ עַד־בֹּקֶר:

זֹוֹבַת כָּלל יִשְׂרָאֵל

וְתֵהָא הַשְּׂמוּזָה שְׂרוּיָה בְּבֵיתְכֶם כָּל הַיָּמִים

(בהר כה, ב)

דְּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשִׁבְתֶּהּ הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה:

מִן הַשָּׁמַיִם יוֹסִיפוּ לְךָ כֹּהֲנָה וְכֹהֲנָה

רומז לעניין השומר מצות שמיטה יזכה לשלוח וברכה גדולה

(בהר כה, ג)

עֲשֵׂה עֲשִׂים תִּזְרַע עֲדָה וְעֲשֵׂה עֲשִׂים תִּזְמַר כְּרַמְךָ וְאֶסְפֹּת אֶת־תְּבוּאָתָה:

שְׂמוֹזת בְּכֹל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ

(בהר כה, לו)

אֶל־תִּקְחוּ מֵאֲתוֹ נֶשֶׁךְ וְתִרְבִּית וְיִרְאֶת מֵאֱלֹהֶיךָ וְנָזִי אֲזַנִּיךָ עִמָּךְ:

וַיַּעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר

וְדוֹרְשֵׁי ה' לֹא יִזְסְרוּ כֹל טוֹב

(בהר כה, לו)

אֶת־כֶּסֶףךָ לֹא־תִתֶּן לֹא בְּנֶשֶׁךְ וּבְמִרְבִּית לֹא־תִתֶּן אֶכְלָךְ:

וְאִין לְךָ דֹאגַת פִּרְנָסָה

(בהר כו, ב)

אֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה:

וְאֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל

וְלֹא יִדְעוּ כֹל רַע

לומר לנו כי על ידי שמירת השבת יזכו להשמר מכל רע.

(בוזוקתי כו, ג)

אִם־בְּזוֹקְתֵי תִלְכּוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם:

הוּא מִקְבֵּל עָלָיו עוֹל תּוֹרָה

וְשָׂכָר מַעֲשֵׂה בִידְכֶם

מִצְוֹת גֹּרְרוֹת מִצְוֹת

כִּי ה' יִשְׁמֹר צְאֹתְךָ וּבֹאֵךְ מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם

תְּהִי שְׂמוֹזָה שְׂרוּיָה בְּבֵיתֶם כֹּל הַיָּמִים

ויברכך ה' אלהיך בכל מעשי ידך
יבוא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו

במדרב

(נשא ו, כג)

הָבֵר אֶל-אֶהְרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם:

הוא אל זוי והמברכים יברכו

ללמד לכהנים העובדים עבודת ה', אתם תברכו את בני ישראל ואני אברך אתכם.

(נשא ו, כד)

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ:

אל גואל

(נשא ו, כה)

יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּזְנֶךָ:

דהזוכה להארת פנים מה' יתברך זוכה לכל הברכות ולשערי הצלחה ואריכות ימים

ואז ישכיל ויעליז

ומספר ימיך אמלא

כי ה' יתן הטוב

נעם ה' עלינו

מכולם יצילנו ה'

כל הרמזים הללו מלמדים על הארת פנים והשגחת ה' המיוחדת על ישראל המציל אותם מכל פורענות הבאה עליהם

(נשא ו, כו)

יִשְׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׁמָע לְךָ שְׁקֹבִים:

אלהים גומל טוב לשומרי מצוותיו

וישלחו אדני ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם

וישבעו טוב ה'

ה' אלהיכם

הוא מטיב והוא ייטיב

(שלח לך טו, לז)

דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם לדרתם
ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תקלות:

זערים

זה מלך העולם מגן הוא לזוסיים בו

שומרך

בוזומת מגן היא לנו

זוט של זוסד משוך עליהם

(פנזוס כז, ג)

ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהודה כבשים בגי-שנה תמימים שנים ליום
עלה תמיד:

אלהים

והרוזמן הוא יברך אותנו

ימלא ה' אל משאלותיך לטובה

כלה כל צר ומשטין

כי אל מלך גדול וקדוש אתה

ועוסקים במצוה פטורים מן מצוה

לכן כל העוסק בתורה כאילו הקריב קרבן לקב"ה. יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתבנה בית המקדש במהרה ותן חלקנו בתורתך לעשות חוקי רצונך ולעבדך בלבב שלם.

(מסעי לה, לד)

וְלֹא תִטְמֵא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה
שׁוֹכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ותורת ה' בכל לבבכם

בתורת ה' אבטוּו ולא אפוזד

ולא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך

ויגן ה' עליכם

כי לא יישן שומר ישראל

דברים

(דברים א, לז)

יְהוֹשִׁיעַ בְּיָמֵינוּ הָעֹמֵד לְפָנֶיךָ הוּא יבֹא שְׂמֹחַ אֵתנוּ וְזֶקֶן כִּי־הוּא יִזְוֹלְלֵנָה אֶת־יִשְׂרָאֵל:

(ואתזוּנן ד, ב)

לֹא תִסְפוּ עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מְצִיחַ אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשִׁמּוֹר אֶת־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מְצִיחַ אֶתְכֶם:

(ואתזוּנן ד, ד)

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּימֵם כָּלְכֶם הַיּוֹם:

(ואתזוּנן ד, יד)

וְאַתִּי צֹהֵה יְהוָה בְּעַת הַהוּא לְלַבֵּד אֶתְכֶם וְזָקִים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשֹׂתְכֶם אַתֶּם בְּאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שְׂמֹחַ לְרִשְׁתָּהּ:

(עקב ז, יד)

בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וְעִקְרָה וּבְבִהְמוֹתָ:

(עקב ז, ד)

שְׂמִלְתָּהּ לֹא בְלָתָה מֵעֲלִיף וְרָגְלָהּ לֹא בְצִקָּה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה:

(עקב ז, ז)

אָרֶץ זֹמַתָּה וְשִׁיעָרָה וְגֹפֶן וְתַנְאִיָּה וְרִמּוֹן אֶרֶץ-זֵית וְדָבָשׁ:

(עֲקֹב י, ט"ז)

וּמִלֶּחֶם אֶת עֲרֹלֹת לִבְבָבְכֶם וְעֲרֹפְכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד:

(רֹאה יא, כט)

וְהָיָה כִּי יִבְיֵאֵף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׂמֹת לְרִשְׁתָּהּ וְגִתְתָּהּ אֶת-
הַבְּרִכָּה עַל-הָרָר וְהָרִים וְאֶת-הַקְּלָלָה עַל-הָר עֵיבָל:

(רֹאה, יב, כ"ז)

שָׁמֹר וּשְׁמַעֲתָ אֶת כְּלֵי-הַבְּרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִיָּךְ לְמַעַן יִטֵּב לְךָ וּלְבִנְיֶיךָ
אֲזוּרֶיךָ עַד-עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

לְמַעַן יִבְרַכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ

וְאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַעֲלִיז

אִז יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי

(רֹאה יג, ה)

אֲזוּרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכּוּ וְאֶתֹּו תִירָאוּ וְאֶת-מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבִקְלוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֶתֹו
תַעֲבֹדוּ וְכוּ תִדְבְּקוּן:

(רֹאה ט"ו, ז)

כִּי-יְהִי בָּךְ אֲבִיּוֹן מֵאֲזוּד אֲזוּיֶיךָ מֵאֲזוּד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצֶךָ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
לֹא תֵאמֵן אֶת-לִבְבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת-יָדְךָ מֵאֲזוּיֶיךָ הָאֲבִיּוֹן:

(שׁוֹפְטִים, ט"ז, יט)

לֹא-תִטֶּה מִשְׁפָּט מִשְׁפָּט לֹא תִכִּיר פְּגָמִים וְלֹא-תִקְוֹז עוֹזֵד כִּי הַשְׁוֹד יַעֲרֹר עֵינֵי זֹכְכִימִים וְיִסְלַף
דְּבָרֵי צְדִיקִים:

וְזָהָב וְכֶסֶף

(כִּי תִצֵּא כֹא, י)

כִּי-תִצֵּא לְמִלְחָמָה עַל-אֲבִיבֶיךָ וְגִתְנֹו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וּשְׁבִיתָ שְׁבוּיִם:

(כִּי תִצֵּא כֹב, ו)

כִּי יִקְרָא קוֹן-צִפּוֹר | לְפָנֶיךָ בְּדָרֶךְ בְּכָל-עֵץ | אִו עַל-הָאָרֶץ אֶפְרוֹזִים אִו בִּישָׁיִם וְהָאֵם
רִבְצָת עַל-הָאֶפְרוֹזִים אִו עַל-הַבִּישָׁיִם לֹא-תִקְוֹז הָאֵם עַל-הַבְּנָיִם:

(כי תצא כב, ז)

שָׁלוֹן תִּשְׁלוֹן אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים תִּקְוֹז־לָךְ לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהָאֲרֶכֶת יָמִים:

(כי תצא כב, זז)

כִּי תִבְנֶה בַּיִת זָדִישׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקֵה לְנִגְגָה וְלֹא־תִשִּׂים דְּבָרִים בְּבֵיתְךָ כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל מִבְּנֵי:

(כי תבוא כו, א)

וְהָיָה כִּי־תִבְנֶה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ גְּזוּלָה וִירֻשָׁתָה וְיִשְׁבַּת בָּהּ:

כי תבוא, כז, ט)

יִקְיַמְךָ יְהוָה לוֹ לְעַם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר גִּשְׁבַּע־לָךְ כִּי תִשָּׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָיו:

יוסף ה' עליכם אלה פעמים

(האוינו לב, א)

הָאֲוִינוּ הַשְּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה (ס) וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי:

(האוינו לב, מו)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁמִימוּ לְבַבְכֶם לְכֹל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תַּצְוֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְשָׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

(זאת הברכה לג, א)

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךָ מִשְׁנֵה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ:

אנא הושע נא את ישראל

ויהי נעם ה' אלוהים עליכם בית ישראל

וה' עמכם

כבוד אלוהינו בתורה

יוסיפו לכם מן השמים

משה- שם השם מבורך

(זאת הברכה לד, ו)

וּיְקַבֵּר אֶתוֹ בְּעַלְמֵי בְּאֶרֶץ מוֹאָב בְּכֹל בַּיִת פְּעוּר וְלֹא־יִהְיֶה אִישׁ אֶת־קִבְרָתוֹ עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: